

TERNING

Benni Bødker

Du klapper dig på alle lommer, men mobilen er der ikke. Lidt dumt at glemme den. Men butikken skulle ligge her et sted. Det var noget med en sidegade til Amagerbrogade.

Ovre til venstre er der en parkeringsplads. Og inde til højre er et hus ved at blive revet ned. Lidt længere fremme skjuler en bygning sig. Den ser ældre ud end de andre. Det er, som om butikken gemmer sig lidt.

Du skynder dig hen mod de to store vinduer med jerngitter foran. På skiltet over døren står der ”Børnenes Varehus”. Mor havde set butikken på vej hjem fra arbejde. Hun syntes, den så hyggelig ud. Lige det rigtige sted at finde en fødselsdagsgave til din bedste ven. Men det synes du ikke.

Helt tæt på virker butikken faktisk lidt uhyggelig.

De to beskidte vinduer er fyldt op med legeøj. Påklædningsdukker og billedark. Snurretoppe og et tog med skinner. Falske guldtænder og en pruttepude. Glansbilleder og et dukkehus med en lille familie.

Men det hele er gammelt. Der ligger støv overalt mellem tingene, og mørket breder sig inde bagved.

”Der er åbent,” lyder en stemme pludselig. ”Men du skal ikke ønske dig at komme derind!”

Du vender dig forskrækket om, men så genkender du manden. Han er vist en fra mors arbejde eller sådan noget.

”Hvorfor ikke?” spørger du så. ”Er der noget galt med butikken?”

Manden svarer ikke. Han peger bare på vinduet og spørger:

”Hvad kunne du bedst tænke dig?”

Du vender dig om og lader endnu engang blikket glide hen over de mange forskellige ting.

”Terningen?” spørger manden.

Du nikker ivrigt.

”Det tænkte jeg nok,” svarer han. ”Og du ved selvfølgelig ikke, hvad det er for en terning?”

Du forstår ikke, hvad han mener. Men den ser ret speciel ud. Måske stammer den fra et andet land eller fra meget gamle dage. Den må mindst have hundrede sider, og hver eneste af dem glimter stærkt.

”Nu skal jeg fortælle, hvad det er for en terning,” siger manden så. ”Butikken har ligget her, så længe nogen kan huske. Ejeren er en gammel dame, som kender alt til magi og trolddom!”

Du ser ikke længere på butiksrudden, men lytter til mandens historie.

”Se ordentligt på terningen,” fortsætter han. ”Hver eneste af dens sider viser et ansigt. Et barns ansigt. Det er alle de børn, som i tidens løb er kommet ind i butikken. Hver og en fulde af ønsker og begær. Alle er de blevet fanget ind i terningen og har aldrig forladt stedet igen!”

”Det kan ikke passe,” siger du. ”Det ville blive opdaget, hvis så mange børn forsvandt.”

”Deres kroppe har forladt butikken igen,” siger manden. ”Men deres sjæle er fanget i billedet på en af terningens sider!”

Du ryster på hovedet. Den slags passer ikke. Men derfor er det alligevel uhyggeligt at høre på.

Du ser godt efter. Der er faktisk ansigter på terningen i vinduet. Et på hver side. Nogle af børnene ser helt almindelige ud. Andre har matroshue eller en mærkelig frisure fra gamle dage. De ser helt livagtige ud. De kan ikke bare være malet på terningens sider.

Du vender dig om mod manden igen og spørger:

”Hvor ved du det fra? Er du helt sikker?”

Men der kommer intet svar. Manden er forsvundet igen. Du er fuldstændig alene på fortovet igen. Han må være gået, mens du stirrede på terningen i vinduet.

Du klapper dig på lommen igen. Også pokkers at den mobil ligger derhjemme. Der er stadig mørkt inde i butikken, men du går alligevel hen og trykker håndtaget ned.

Døren åbner sig. Så går du ind.